

Persbericht

Amsterdam, 3 juni 2004.

Optimalisering van behandeling van borstkanker met tamoxifen.

Onderzoek van de groep van dr. Rob Michalides van het Nederlands Kanker Instituut – Antoni van Leeuwenhoek Ziekenhuis heeft aangetoond waarom tamoxifen, een veel voorgeschreven middel tegen borstkanker, niet altijd werkzaam is. Het onderzoek wordt op 14 juni gepubliceerd in het vooraanstaande tijdschrift Cancer Cell .

In Nederland krijgen elk jaar ongeveer 10.000 vrouwen borstkanker. Van bijna 70% van alle borsttumoren heeft de groei van de tumor te maken met het actief zijn van de oestrogeen receptor. Deze groep patiënten wordt in de regel behandeld met een anti-oestrogeen (tamoxifen) dat de receptor blokkeert. Tamoxifen is een waardevol middel dat wordt voorgeschreven bij borstkanker na verwijdering van de tumor door de chirurg of door bestraling. Het middel vermindert zo de kans op uitzaaiingen en voorkomt ongeveer 1/3 van de sterfte aan borstkanker. Wanneer borstkanker uitgezaaid is reageert slechts de helft van alle oestrogeen receptor positieve borsttumoren op tamoxifen en tumoren in een vergevorderd stadium worden zelfs ongevoelig, ook wanneer aanvankelijk hun groei door tamoxifen werd geremd.

Hoe deze resistentie zou kunnen ontstaan is door de onderzoekers van het Nederlands Kanker Instituut bestudeerd. Zij vonden dat de oestrogeen receptor veranderd kan worden door een enzym proteïn kinase A. In het experimentele model van de onderzoekers heeft deze verandering tot gevolg dat de oestrogeen receptor niet langer door tamoxifen wordt geremd maar juist actief wordt. Dit kan de tumorgroei bevorderen in plaats van remmen. In borsttumoren van patiënten die na tamoxifen behandeling toch uitzaaiingen kregen, konden de onderzoekers ook een toename van dit proteïn kinase A enzym aantonen. Dit zou kunnen betekenen dat verhoogde activiteit van proteïn kinase A borsttumoren resistent kan maken tegen tamoxifen. Verder onderzoek zal moeten uitwijzen of tumoren met een verhoogde proteïn kinase A activiteit beter behandeld kunnen worden met andere, reeds beschikbare middelen, zoals aromatase remmers of fulvestrant.

Het vervolgonderzoek dat nodig is om een voor de kliniek bruikbare test te ontwikkelen, waarmee kan worden vastgesteld wat de meestbelovende hormonale behandeling is voor de individuele patiënt, zal nog ruim een jaar in beslag nemen.

Voor verder informatie:

Dr. Rob Michalides
Afdeling Tumor Biologie
Het Nederlands Kanker Instituut
Amsterdam
Tel 020-5122022
Fax 020-5122029
Email r.michalides@nki.nl

Voor het oorspronkelijke artikel:
Press Office Cancer Cell
hhardman@cell.com